

تأثیر عزت نفس بر عملکرد دانش آموزان پسر و دختر دبیرستانی

* دکتر حسین شکرکن

عبدالکاظم نیسی

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی تأثیر عزت نفس بر عملکرد نمونههایی از دانش آموزان پسر و دختر دبیرستانی اهتمام ورزیده است. فرضیه عام مورد آزمایش این بوده است که افزایش عزت نفس به افزایش عملکرد و کاهش عزت نفس به کاهش عملکرد می‌انجامد. آزمودنیهای این آزمایش ۳۶۰ دانش آموز دختر و پسر سال اول تا سوم دبیرستان بودند که هم به صورت تصادفی انتخاب شدند و هم به صورت تصادفی به گروههای مقایسه آزمایشی و گواه گمارده شدند. برای آزمایش فرضیه‌ها طرح چهار گروهی سولون مورد استفاده قرار گرفت. در تجزیه و تحلیل داده‌های این آزمایش از روش تحلیل واریانس و آزمون t استفاده به عمل آمد. یافته‌های پژوهش فرضیه‌های مطرح شده را در سطح ۵٪ معنی داری تأیید کردند. نتایج این تحقیق با یافته‌های پژوهش‌های مربوط پیشین هماهنگند و آنها را تأیید می‌کنند.

زمینه تحقیق

انگیزش کارکنان در روانشناسی صنعتی و سازمانی جایگاه والائی دارد، و مطالب بسیاری درباره آن به رشته تحریر درآمده است. بخش عمده این مطالب به نظریه‌های انگیزش کارکنان در محیطهای کار و به گزارش پژوهش‌های انجام شده در رابطه با این نظریه‌ها اختصاص دارد. یکی از نظریه‌های پرآوازه در روانشناسی که با انگیزش کارکنان در دنیای کار نیز ارتباط دارد نظریه ناهماهنگی شناختی فستینجر (Festinger ۱۹۵۷) است. با این که صورت بندی اصلی این نظریه تا اندازه زیادی از عهده تبیین پاره‌ای از رفتارهای سازمانی بر می‌آید، دو نظریه اخضن برای تبیین رفتار در دنیای کار از آن منشعب شده است. یکی از این دو، نظریه نابرابری (Inequity Theory) آدامز (Adams ۱۹۶۵) و دیگری نظریه خسود هماهنگی (Self-Consistency Theory) کورمن (Korman ۱۹۷۷) است.

* - دکتر حسین شکرکن و آقای عبدالکاظم نیسی، اعضاي هیأت علمی گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران آهواز.

نظریه نابرابری آدامز همراه با بازنگری برخی از پژوهش‌های مؤید آن قبله" در مقاله‌ای به زبان فارسی به زیور طبع آراسته شده است (ر.ک. حسین شکرکن، ۱۳۵۳). نظریه دوم، یعنی نظریه خودهماهنگی، همان است که پژوهش حاضر آزمایش یکی از پیش‌بینی‌های آن را وجهه همت خود قرار داده است. کورمن (۱۹۷۷) پس از تشریح و نقد چندین نظریه معروف در زمینه انگیزش کارکنان به ارائه نظریه خودهماهنگی اقدام می‌کند. پیش از هر چیز، شرح موجزی از این نظریه به منظور آشنایی با آن از نظر می‌گذرد.

نظریه خودهماهنگی

به باور کورمن (Korman ۱۹۷۷) رفتار مؤثر و کارآمد در محیط‌های شغلی دست کم مستلزم سه شرط است. اولاً، لازم است به انجام وظایف مبادرت شود، صرف نظر از این که این وظایف چه باشند. ثانیاً، تعارض خصمانه و پرخاشگری باید تا اندازه زیادی مهار شوند تا سبب تضعیف سازمان نشوند و وقت و کوشش مصروف آنها مانع حصول اهداف نگردد. بالاخره، در صورتی که شغل ایجاب کند برای دگرگونی و خلاقیت باید گنجایش و امکان وجود داشته باشد. نظریه خودهماهنگی منضم‌هنمۀ این شرایط است و به منظور پیش‌بینی شرایطی تدوین و صورت‌بندی شده است که تحت آنها پیشرفت، پرخاشگری، پذیرا بودن دگرگونی، و آفرینندگی و خلاقیت در محیط‌های سازمانی روی می‌دهد.

نظریه خودهماهنگی سه قضیه اساسی را به شرح زیر مطرح می‌سازد:

۱- فرایندهای انگیزشی تابعی هستند از ساعت هماهنگ شدن با نظامهای اعتقادی مربوط به ماهیت خود، دیگران، و دنیا.

۲- نظامهای اعتقادی که به سطوح مختلف پیشرفت، پرخاشگری، و خلاقیت می‌انجامند تابعی هستند از محیط‌های یکسان و ممکن است در آن محیط‌ها نشو و نماکنند.

۳- تغییر و دگرگونی در این محیط‌ها در جهاتی که نظریه تعیین می‌کند به تغییراتی در پیشرفت، پرخاشگری، و خلاقیت منجر می‌شود.

قضیه‌های فوق بر دو فرض مبنی هستند. اولاً، شخص برانگیخته می‌شود تا به حصول بازده‌هایی نائل آید که با اعتقادات او درباره خودش و دیگران، و با میزان اعتقاد او به مجموعه‌ای از ارزشها که رفتار را در دنیا هدایت می‌کنند، هماهنگ باشند. ثانیاً، یادگیری شخص

در باره ماهیت خود، دیگران، و دنیا تا اندازه‌ای تابع عقاید اظهار شده واقعی و نمادین دیگران است. بدین سان، اگر دیگر تجارت یادگیری، در باره خود و دیگران را ثابت نگهاداریم، هرچه فرد با دنیایی که نظام اعتقادی ویژه‌ای را در باره خود، دیگران، و دنیا ترغیب می‌کند، بیشتر تعامل داشته باشد، بیشتر آن اعتقادات را خواهد پذیرفت.

دو دلیل منطقی برای این فرضها وجود دارد. اولاً، دلیل این که شخص برانگیخته می‌گردد تا با اعتقادی که در باره ماهیت خود، دیگران، و دنیا یاد گرفته است هماهنگ شود این است که بازده‌هایی که با این اعتقادات تجانس نداشته باشند، اضطراب آور و ناخشنود کننده‌اند. دلیل منطقی دوم این است که شخص برانگیخته می‌شود تا درباره خود و دیگران چیزهایی بیاموزد و اگر واقعیتی فیزیکی وجود نداشته باشد موقعیت اجتماعی هادی او می‌شود (Festinger ۱۹۵۹) و ارزشها و هنجارهای اجتماعی محظوی یادگیری او را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

با توجه به مفروضات مزبور، و براساس قضیه‌های سه گانه عنوان شده پیش بینیهای زیر را می‌توان به عمل اورد.

۱- افرادی که شایستگی خود دریافته زیادی دارند به احتمال بیشتر باید در انجام وظایف موفق بشوند تا کسانی که شایستگی خود دریافته اندکی برای وظیفه یا شغل در دست انجام دارند. علت این امر آن است که این گونه توفیق شغلی متفاوت برای این دو گروه با شناختهای از خود آنان سازگار است.

۲- کسانی که اعتقاد دارند تنها یک مجموعه از مقررات برای هدایت رفتار وجود دارد و تنها به یک طریق می‌توان به دنیا نگریست، به احتمال زیاد با تغییر خلاق، با تغییر به طور کلی، و با افراد و اشیاء‌یی که با آنان متفاوتند و نسبت به آنان تغییری به شمار می‌آیند، مخالفند.

۳- افرادی که براین باورند که مردم به طور کلی، نامطلوبند، قابل اعتماد نیستند، و باید با تهدید و تنبیه مهار شوند کسانی هستند که به احتمال بیشتر نسبت به دیگران پرخاشگری ابراز می‌دارند و به رفتارهای عموماً "خصوصانه نسبت به دیگران مبادرت می‌ورزند.

شایستگی خود دریافته نام دیگری برای متغیر عزت نفس است که بر ویژگیهای از قبیل تصور از خود مثبت، تواناییهای خود دریافته، انتظار موقت و جز اینها مشتمل است. بدین ترتیب، تحقیق حاضر آزمایش پیش بینی شماره ۱ ناشی از نظریه خودهمانگی کورمن را وجهه همت خویش قرار داده است. نخست، پژوهش‌های دیگری که در زمینه رابطه میان عزت نفس و

عملکرد انجام شده‌اند به اختصار بازنگری می‌شوند، آن گاه گزارش پژوهش حاضر ارائه می‌گردد.

بازنگری پیشینه موضوع

ارونسون و کارل اسمیت (Aronson & Carlsmith ۱۹۶۲) در رابطه با نظریه ناهمانگی شناختی فستینجر (Festinger ۱۹۵۷، ۱۹۶۰) این فرضیه را به بوده آزمایش گذاشتند که فردی که خود را در انجام کاری ناتوان می‌داند، ولی برخلاف انتظار خود در انجام آن کار موفق شده باشد، اگر فرصت مجددی برای انجام آن کار بیابد کار را بدتر انجام خواهد داد تا با شناختهایی که از بی‌کفایتی خود پیدا کرده است هماهنگ شود. در این تحقیق از ۴۰ دانشجو به عنوان آزمودنی استفاده شد و عملکرد متضلک بود از پاسخ به آزمونی مشتمل بر ۱۰۰ عدد کارت که روی هر کدام عکس سه جوان وجود داشت. آزمودنیهای نمونه باید عکس فرد اسکیزوفرنی موجود در هر کارت را تشخیص بدهند. کارتها در سه نوبت به افراد داده شد. در دو نوبت اول نتایج تصنیعی در رابطه با عملکرد به آزمودنیها داده شد، بدین معنا که صرفنظر از عملکرد به آنها گفته شد که یا خوب عمل کرده‌اند و یا بد.

نتایج نشان دادند که افرادی که در دو نوبت اول پسخوراند مطلوب دریافت کرده بودند در مرحله سوم نیز عملکرد بسیار خوبی داشتند، در حالی که افرادی که در دو نوبت نخست پسخوراند تام‌مطلوب دریافت کرده بودند در نوبت سوم عملکرد بسیار ضعیفی از خود نشان دادند.

الیوت ارونسون و دیوید متی (Eliot Aronson & David Mattee ۱۹۶۸) طی مطالعه‌ای آزمایشی موفق شدند با تغییر عزت نفس افراد از طریق ارائه نتایج مثبت و منفی در رابطه با شخصیتشان، عملکرد آنان را تغییر دهند. نتایج این تحقیق نشان داد که گروهی که نتایج مثبت در باره شخصیت خود دریافت کرده بود نسبت به گروهی که نتایج منفی دریافت داشته بود عملکرد بهتری داشت.

فینکلمان (Finkleman ۱۹۸۹) بر مبنای تحقیق خود نتیجه‌گیری می‌کند که افراد دارای عزت نفس بالا هنگامی که تواناییهای آنان به مبارزه طلبیده شود به احتمال بیشتر کار را با موفقیت به انجام می‌رسانند تا افرادی که عزت نفس پائینی دارند.

گرینهوس و بادین (Greenhaus & Badin ۱۹۷۴) طی دو مطالعه تأثیر عزت نفس را بر عملکرد و خشنودی شغلی مورد بررسی قرار دادند. این دو محقق در نخستین مطالعه خود، عزت نفس ۱۴۴ دانشجوی روانشناسی صنعتی و سازمانی را از رهگذر ارائه اطلاعات مثبت و منفی در باره خودشان تغییر دادند. نتیجه‌گیری آنان این بود که عزت نفس به طور معنی داری با عملکرد رابطه دارد.

برامل (Bramel، ۱۹۷۷) در مطالعه خود، عزت نفس آزمودنیها را با ارائه اطلاعات مثبت یا منفی در باره شخصیتیشان، موقتاً بالا برد یا پائین آورد. سپس به آزمودنیهای خود اجازه داد تا اطلاعات منفی انکارناپذیری در باره خود بنویستند. نتایج این تحقیق نشان داد که افرادی که عزت نفس آنان پائین آورده شده بود، بیشتر به نوشتن این اطلاعات تن در دادند، تا افراد واجد عزت نفس بالا.

کورمن (Korman، ۱۹۶۸) طی یک تحقیق آزمایشی، این فرضیه را که موقیت در وظیفه و میل به انجام آن با عزت نفس رابطه مثبت بالا دارد، مورد آزمایش قرار داد. نتایج این تحقیق نشان داد که میان موقیت در وظیفه و میل به انجام آن از یک سو و عزت نفس از سوی دیگر رابطه وجود دارد، به طوری که افراد واجد عزت نفس بالا در وظایف خود موقتی و به انجام وظایف خود مایلتر بودند.

بروک اوور و توماس (Brookover & Thomas، ۱۹۶۴-۶۳) از تحقیق خود نتیجه گیری کردند که میان تصور از خود آزمودنیها و میانگین تجمعی آنان رابطه معنی داری وجود دارد. Denmark و گوتن تاگ (Denmark & Guttentag، ۱۹۶۷) در مطالعه‌ای معلوم داشتند که زنانی که عزت نفس بالائی دارند و مایلند به دانشگاه بروند بیش از زنانی که از عزت نفس پائینی بروخوردارند و مایلند به دانشگاه بروند به انجام رفتارهایی که سبب نیل به این هدف می‌شود مبادرت می‌ورزند.

در مطالعه‌ای که توسط کورمن (Korman، ۱۹۶۹) انجام گرفت، آشکار گردید که افرادی که عزت نفس بالائی دارند به احتمال بیشتر حرفه‌هایی را انتخاب می‌کنند که در آنها خود را دارای درجه بالایی از توانایی ادراک کنند تا آنها بیکه عزت نفس پائینی دارند.

شیور (Shaver، ۱۹۵۹) در مطالعه‌ای نشان داد که افرادی که به پیشرفت تحصیلی نائل می‌آیند تصور از خود مثبت‌تری دارند تا آنانی که پیشرفت تحصیلی چندانی ندارند.

کوپر اسمیت (Coopersmith، ۱۹۵۹) در یک مطالعه مربوط به تأثیر عزت نفس بر موقیت تحصیلی ۱۰۲ دانش آموز کلاس پنجم دستان، به این نتیجه رسید که میان عزت نفس و موقیت تحصیلی این دانش آموزان رابطه معنی داری وجود دارد.

دیپ بوی، زولوسکی، دیورهست و آروی (Dipboy, Zullowski, Dewhirst & Arvey)، (۱۹۷۸) طی یک مطالعه، رابطه میان خشنودی شغلی و علاقه شغلی را با عزت نفس مورد بررسی قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که رابطه مثبت معنی داری میان علاقه شغلی از یک سو و خشنودی شغلی از سوی دیگر، برای افراد واجد عزت نفس بالا وجود دارد، در حالی که این رابطه برای افراد صاحب عزت نفس پائین وجود ندارد.

کمپل، چیو و اسکرچلی (Campbell, Chew & Scratchley)، (۱۹۹۱) در دو مطالعه اثرات عزت نفس بر روی ارزیابیهای شناختی حوادث روزانه و تغییرات هیجانی را مورد بررسی قرار

دادند. در این مطالعات از ۶۷ دانشجوی رشته روانشناسی به عنوان آزمودنی استفاده شد. در ابتدای این مطالعات، عزت نفس آزمودنیها اندازه گیری شد (۳۶ نفر با عزت نفس پائین و ۳۱ نفر با عزت نفس بالا). سپس از آزمودنیها خواسته شد تا در فاصله زمانی بین ۴ تا ۳ ماه حوادث روزانه را از لحاظ شادمان سازی یا ناراحت کنندگی بر روی پرسشنامه هایی در زمانهای متفاوت روز و قبل از خواب شبانه ارزیابی کنند. نتایج این مطالعات نشان دادند که آزمودنیهای با عزت نفس پائین، حوادث روزانه را کمتر مثبت و با تأثیر بیشتر در خلق و خوب خود ارزیابی کردند. آزمودنیهای با عزت نفس بالا، استادهایی با ثبات، درونی و کلی برای حوادث مثبت در مقایسه با حوادث منفی به عمل آوردند، در حالی که افراد با عزت نفس پائین استادهای مشابهی را برای هر دو نوع حادثه (مثبت و منفی) ارائه دادند و حوادث منفی خود را در مقایسه با افراد با عزت نفس بالا بیشتر شخصی و مهم تلقی کردند.

تانگ و سارسفیلد بالدوین (Tang & Sarsfield - Baldwin, Aug., 1991) در یک تحقیق آزمایشی اثرات عزت نفس، نوع وظیفه و پسخوراند عملکرد بر روی میل و علاقه به شغل و انگیزش درونی افراد را مورد بررسی قرار دادند. در این بررسی ۲۰ دانشجوی رشته روانشناسی به عنوان آزمودنی انتخاب شدند. محققان پس از مشخص کردن نمره های عزت نفس آزمودنیها، آنان را از لحاظ انجام کاری که متشکل از تنظیم جملات از کلمات درهم ریخته بود به دو گروه با شرایط آسان و مشکل تقسیم کردند. بعد از اولین مرحله عملکرد، به طور تصنیعی نتایج مثبت و منفی به آزمودنیها داده شد، سپس مرحله دوم انجام کار شروع گردید. نتایج مرحله دوم عملکرد نشان دادند که آزمودنیهای با عزت نفس بالا که نتیجه مثبت دریافت کرده بودند نسبت به آزمودنیهای با عزت نفس پائین هم از لحاظ میل و علاقه به شغل و هم از جهت انگیزش در سطح بالاتری قرار داشتند. همچنین پسخوراند مثبتی که به آزمودنیهای با عزت نفس پائین داده شد موجب کاهش میل و علاقه آنان به عملکرد با شرایط مشکل گردید.

تانگ و سارسفیلد بالدوین (Tang & Sarsfield - Baldwin, Jul., 1991) در تحقیقی دیگر اثرات عزت نفس، نوع وظیفه و پسخوراند عملکرد را بر هدفگذاری، کسب اطمینان و نحوه استناد افراد مورد بررسی قرار دادند. آنان ۲۰ دانشجوی رشته روانشناسی از ایالت تنسی را به عنوان آزمودنی انتخاب کردند. در این تحقیق ابتدا آزمودنیها از لحاظ عزت نفس مورد سنجش قرار گرفتند، سپس از لحاظ انجام کاری که متشکل از تنظیم جملات از کلمات درهم ریخته بود به دو گروه با شرایط مشکل و آسان تقسیم شدند. بعد از انجام مرحله اول کار، به طور تصنیعی نتایج مثبت و منفی به آزمودنیها داده شد. نتایج مرحله دوم عملکرد نشان داد که آزمودنیهایی که عزت نفس بالائی داشتند نسبت به آزمودنیهای با عزت نفس پائین هم از لحاظ توانایی استناد و هم از جهت سعی و کوشش در مرتبه بالاتری بودند.

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه‌های پژوهش حاضر به شرح زیرند:

- ۱- افزایش عزت نفس دانش آموزان پسر دبیرستانی موجب افزایش عملکرد آنها می‌شود.
- ۲- کاهش عزت نفس دانش آموزان پسر دبیرستانی موجب کاهش عملکرد آنها می‌شود.
- ۳- افزایش عزت نفس دانش آموزان دختر دبیرستانی موجب افزایش عملکرد آنها می‌شود.
- ۴- کاهش عزت نفس دانش آموزان دختر دبیرستانی موجب کاهش عملکرد آنها می‌شود.

جمعیت هدف و روش نمونه برداری

آزمودنیهای این پژوهش، ۳۶۰ نفر دانش آموز سال اول تا سوم دبیرستانهای شهرستان نجف‌آباد می‌باشند. نیمی از این آزمودنیها دختر و نیم دیگر پسر بودند. آزمودنیها به طور تصادفی از میان ۱۵۰۰ دانش آموز رشته‌های اقتصاد، تجربی و فرهنگ و ادب انتخاب شدند.

ابزارهای تحقیق

در این تحقیق دو متغیر به کار رفته است، یکی عزت نفس که متغیر مستقل ما به شمار می‌آید و دیگری عملکرد که متغیر وابسته را تشکیل می‌دهد.

عزت نفس. در رابطه با متغیر عزت نفس تعاریف مختلفی ارائه شده است. در بعضی از نوشتۀ‌ها عزت نفس مترادف با تصور از خود تعریف شده است. در دیگر نوشتۀ‌ها به احساسات فرد نسبت به قدر و ارزش خود تعبیر شده است. عده‌ای دیگر مانند Calhoun، Warren و Korfiss (۱۹۷۶) معتقدند که تصور از خود و عزت نفس دو مفهوم متفاوتند و برای هر یک تعاریفی جداگانه ارائه داده‌اند. آنها بر این باورند که تصور از خود عبارت است از نحوه ادراک فرد از خود، رفتار خود و نگرش نسبت به کیفیت انگاره‌های دیگران، در حالی که عزت نفس، خشنودی فرد را نسبت به تصور از خود خویش شامل می‌گردد. عزت نفس با دو آزمون اندازه‌گیری شده است، یکی آزمون عزت نفس کوپر اسمیت و دیگری آزمون عزت نفس گیزلی. هر دو آزمون از روایی و پایابی نسبتاً بالای برخوردارند. ضرایب پایابی آزمون عزت نفس کوپر اسمیت با روش بازآزمایی برای دانش آموزان پسر و دختر به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۹۲ است. ضرایب پایابی آزمون عزت نفس گیزلی با همان روش برای پسران و دختران به ترتیب

برابر با ۹۰٪ و ۹۱٪ است. ضرایب روایی از طریق همبسته کردن نمره‌های آزمونهای عزت نفس با معدلهای آخر سال دانش آموزان به دست آمد. این ضرایب برای دانش آموزان پسر و دختر به ترتیب در ارتباط با آزمون عزت نفس کوپر اسمیت ۶۹٪ و ۷۱٪ و در رابطه با آزمون عزت نفس گیزلی ۷۱٪ و ۷۳٪ هستند. همه این ضرایب همبستگی در سطح ۱۰٪ معنی دارند.

عملکرد. در این پژوهش عملکرد عبارت است از نمره آزمودنیها در دو آزمون پیشرفت تحصیلی که توسط پژوهشگران تهیه شده بود.

مراحل اجرای تحقیق

در این تحقیق بعد از انتخاب آزمودنیها و تقسیم آنها به ۶ گروه ۳۰ نفری آزمایشی و گواه، ابتدا داستانی پوششی جهت استارت هدف اصلی مبنی بر اینکه در این تحقیق رابطه بین شخصیت، هوش و توانایی درک مطلب سنجیده می‌شود به آزمودنیها ارائه شد. سپس آزمون عملکرد شماره ۱ به عنوان پیش آمون به گروههای آزمایشی و گواه دختر و پسر که باید پیش آزمون می‌گرفتند، داده شد. بعد از آن پرسشنامه عزت نفس گیزلی به عنوان پرسشنامه شخصیت به منظور فراهم نمودن زمینه لازم جهت مداخله آزمایشی به چهار گروه آزمایشی (دو گروه پسر و دو گروه دختر) داده شد. مداخله آزمایشی عبارت بود از افزایش یا کاهش عزت نفس آزمودنیها از رهگذر ارائه اطلاعات مثبت یا منفی نادرست در خصوص شخصیت آنان. در مرحله بعد برای آماده ساختن آزمودنیهای گروههای آزمایشی جهت پذیرش مداخله آزمایشی مطالبی مبنی بر اهمیت رابطه بین شخصیت و هوش و تأیید این مطلب از طرف متخصصان و روانشناسان ارائه شد. بعد از آن اطلاعات کاذب درباره شخصیت آزمودنیها که موجب افزایش یا کاهش عزت نفس آنها می‌شد به عنوان مداخله آزمایشی ارائه شد.

مطلوب کاذبی که جهت افزایش عزت نفس ارائه شد به شرح زیر است:

”نتایج حاصل از آزمون شخصیت بیانگر آن است که شما از شخصیت بسیار با ثباتی برخودارید. میزان هیجان زدگی و افسردگی شما در حد متعادلی است و در موقعیتهای مختلف، آرامش خود را حفظ می‌کنید. برای مطالب جزئی و کم اهمیت ارزش چندانی قائل نیستند و از قدرت تصمیم گیری خوبی برخوردارید. به علاوه، با توجه به سنتان از نظر هوش در سطح بالایی هستید“ مطلب کاذبی که جهت کاهش عزت نفس ارائه شد به شرح زیر است:

”نتایج حاصل از آزمون شخصیت بیانگر آن است که شما از شخصیت بی ثبات و متزلزلی برخودارید. از نظر هیجان زدگی و افسردگی در وضع نامتعادلی قرار دارید و در موقعیتهای مختلف قادر به حفظ آرامش خود نیستید. برای مطالب کم اهمیت ارزش زیادی قائل هستید و از

قدرت تصمیم‌گیری خوبی بخوردار نمی‌باشد. به علاوه، با توجه به سنتان از نظر هوش در سطح پایینی قرار دارد".

پس از ارائه اطلاعات کاذب، آزمون عملکرد شماره ۲ و آزمون عزت نفس کوپر اسمیت به عنوان پس آزمون به همه گروههای آزمودنی داده شد. در پایان، ضمن تشکر هدف اصلی آزمایش برای آنان تشریح گردید.

روش تحلیل داده‌ها

جهت تعزیزی و تحلیل داده‌ها با توجه به طرح چهارگروهی سولومن از تحلیل واریانس 2×2 و آزمون α استفاده به عمل آمد. سطح معنی داری برای آزمایش فرضیه‌ها 0.05 در نظر گرفته شد. بدين ترتیب هشت تحلیل واریانس 2×2 بر روی نمره‌های پس آزمون عملکرد و عزت نفس گروههای آزمایشی و گواه پسر و دختر واحد و فاقد پیش آزمون انجام شد.

عرضه و تشریح یافته‌ها

جدول شماره ۱ مشتمل بر نتایج حاصل از چهار تحلیل واریانس 2×2 روی نمره‌های پس آزمون عملکرد ۴ گروه پسر و ۴ گروه دختر شرکت کننده در آزمایش کاهش و افزایش عزت نفس می‌باشد.

همان طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، نسبتهاي F مربوط به ميانگين ستونها كه بيانگر اختلاف بين عملکرد گروههای گواه و آزمایشي می‌باشد، در رابطه با آزمایش افزایش عزت نفس برای پسران و دختران به ترتیب برابر با $16/4$ و $31/24$ است که در سطح 0.05 آماری معنی دارند و آشکارا تفاوت عملکرد گروههای آزمایشی و گواه را نشان می‌دهند. همچنین نسبتهاي F مربوط به آزمایش کاهش عزت نفس برای پسران برابر با $28/27$ و برای دختران برابر با $13/77$ هستند که در سطح 0.05 آماری معنی دارند و بر تفاوت عملکرد گروههای آزمایشی و گواه دلالت می‌کنند. به طور کلی نتایج مندرج در این جدول، افزایش عملکرد بر اثر افزایش عزت نفس، و کاهش عملکرد در اثر کاهش عزت نفس را به وضوح نشان می‌دهند و فرضيه‌های تحقیق را تأیید می‌کنند.

جدول ۱ - نتایج چهار تحلیل واریانس روی نمره‌های پس آزمونهای عملکرد ۴ گروه پسر و ۴ گروه دختر شرکت کننده در آزمایش کاهش و افزایش عزت نفس.

F		MS		DF		SS		نوع مداخله		منبع تغییر
پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	افزایش عزت نفس	کاهش عزت نفس	متغیر گروه
۱۶/۴	۲۱/۲۲	۱۶۴/۳	۱۱۲/۱	۱	۱	۱۴۶/۳	۱۱۳/۱	۱۱۳/۱	۱۱۳/۱	آزمایشی و گواه
۸/۲۷	۱۲/۷۷	۲۳۶/۴	۶۲/۰۷	۱	۱	۲۳۶/۶	۶۳/۰۷	۲۳۶/۶	۶۳/۰۷	متغیر واحد و فاقد بودن
۱/۷۲	۱/۶	۱۵/۷۷	۵/۸۵	۱	۱	۱۵/۷۷	۵/۸۵	۱۵/۷۷	۵/۸۵	پیش آزمون
۱/۰۷	۰/۲۶	۸/۸۱	۱/۲	۱	۱	۸/۸۱	۱/۲	۸/۸۱	۱/۲	افزایش عزت نفس
۰/۱۶	۰/۰۹	۱/۵۲	۰/۳۵	۱	۱	۱/۰۲	۰/۳۵	۱/۰۲	۰/۳۵	اثر متقابل
۰/۶	۰/۸	۴/۹۹	۳/۶۸	۱	۱	۴/۹۹	۳/۶۸	۴/۹۹	۳/۶۸	خطا
-	-	۹/۱۴	۳/۶۲	۱۱۶	۱۱۶	۱۰۶۱/۰۶	۴۲۰/۸۵	۱۰۶۱/۰۶	۴۲۰/۸۵	افزایش عزت نفس
-	-	۸/۲۲	۴/۵۸	۱۱۶	۱۱۶	۹۵۴/۴۴	۵۳۲/۰۱	۹۵۴/۴۴	۵۳۲/۰۱	کاهش عزت نفس
-	-	-	-	۱۱۹	۱۱۹	۱۲۲۴/۶۵	۵۴۰/۰	۱۲۲۴/۶۵	۵۴۰/۰	مجموع
-	-	-	-	۱۱۹	۱۱۹	۱۲۰۴/۸۴	۶۰۰	۱۲۰۴/۸۴	۶۰۰	کاهش عزت نفس

جدول شماره ۲ بیانگر نتایج چهار تحلیل واریانس 2×2 روی نمره‌های پس آزمون عزت نفس ۴ گروه پسر و ۴ گروه دختر شرکت کننده در آزمایش افزایش و کاهش عزت نفس می‌باشد. این تحلیل صرفاً به منظور اطمینان از مؤثر بودن مداخله آزمایشی در افزایش یا کاهش عزت نفس انجام گرفته است و مستقیماً ارتباطی با آزمون فرضیه‌های تحقیق ندارد. در جدول ۲ نسبتهاي F مربوط به تفاوت بین نمره‌های عزت نفس گروههای گواه و آزمایشی بعد از تأثیر گذاری مداخله آزمایشی است. این نسبتها در آزمایش افزایش عزت نفس برای پسران $۸/۵۲$ و برای دختران $۱۹/۶۱$ می‌باشند که در سطح $0/05$ آماری معنی دارند و مؤید آنند که دستکاری افزایش عزت نفس مؤثر واقع شده است. همچنین نسبتهاي F در آزمایش کاهش عزت نفس برای پسران $15/۱۷$ و برای دختران $13/۸$ می‌باشند که در سطح $0/05$ آماری معنی دارند و گویای آنند که دستکاری کاهش عزت نفس نیز مؤثر بوده است.

جدول ۲ - نتایج چهار تحلیل واریانس روی نمره‌های پس آزمونهای عزت نفس ۴ گروه پسر و ۴ گروه دختر شرکت کننده در آزمایش افزایش و کاهش عزت نفس.

F		MS		DF		SS		نوع مداخله		منبع تغییر
پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	افزایش عزت نفس	متغیر گروه	
۲/۵۲	۱۹/۶۱	۳۸۵/۲۱	۶۲۵/۷	۱	۱	۳۸۵/۲۱	۶۲۵/۷	افزایش عزت نفس	متغیر گروه	
۰/۱۷	۱۳/۸	۴۳۷/۰۱۵	۳۳/۴۱	۱	۱	۴۳۷/۰۱	۵۲۲/۴۱	کاهش عزت نفس	ازنمایشی و گواه	
۱/۰۹	۰/۰	۷۲/۰۷	۱۶/۲	۱	۱	۷۲/۰۷	۱۶/۲	افزایش عزت نفس	متغیر واحد	
۰/۲	۰/۷	۷/۰۱	۲۷/۰۷	۱	۱	۷/۰۱	۲۷/۰۷	کاهش عزت نفس	و فاقد بودن پیش آزمون	
۰/۰۱	۰/۰۰	۲۳/۴۱	۱/۶	۱	۱	۲۳/۴۱	۱/۶	افزایش عزت نفس	اثر مقابل	
۰/۰۳	۰/۰۰۰۵	۱/۰۱	۸/۲	۱	۱	۱/۰۱	۸/۲	کاهش عزت نفس		
-	-	۴۰/۱۸	۳۱/۹	۱۱۶	۱۱۶	۵۲۴۱/۱۱	۳۷۰۰/۸	افزایش عزت نفس	خطا	
-	-	۲۸/۸	۳۸/۶۳	۱۱۶	۱۱۶	۳۳۴۰/۹۷	۴۴۸۱/۵	کاهش عزت نفس		
-	-	-	-	۱۱۹	۱۱۹	۵۷۲۱/۸	۴۳۴۴/۳	افزایش عزت نفس		
-	-	-	-	۱۱۹	۱۱۹	۳۷۸۶	۵۰۴۲	کاهش عزت نفس	مجموع	

علاوه بر نتایج حاصل از تحلیلهای واریانس مقایسه‌های دو به دو نیز بین میانگینهای مختلف عملکرد انجام گرفته است. این مقایسه‌ها براساس توصیه‌های کمپبل و استانلی (Campbell & Stanley ص ۲۵، ۱۹۶۳) به عمل آمدند. این نتایج در جدول ۳ نشان داده شده‌اند.

جدول ۳- مقایسه میانگینهای نمره‌های عملکرد گروههای آزمایشی و گواه دختر و پسر در آزمایش کاهش و افزایش عزت نفس.

مقدار t					نوع مداخله	جنسیت
05>03	05>66	02>04	02>01			
۲/۱*	۳/۶۹*	۲/۲۸*	۶/۹۳*	افراش عزت نفس	پسر	
۴/۰۲*	۳/۴۷*	۴/۱۶*	۶/۷۶*	کاهش عزت نفس		
۶/۲*	۳/۲۸*	۵/۱۲*	۳/۲۲*	افزایش عزت نفس	دختر	
۱/۸*	۲/۵*	۴/۰۸*	۷/۲۶*	کاهش عزت نفس		

* p < .05

- 01 = پیش آزمون گروه آزمایشی واجد پیش آزمون و پس آزمون
- 02 = پس آزمون گروه آزمایشی واجد پیش آزمون و پس آزمون
- 03 = پیش آزمون گروه گواه واجد پیش آزمون و پس آزمون
- 04 = پس آزمون گروه گواه واجد پیش آزمون و پس آزمون
- 05 = پس آزمون گروه آزمایشی فاقد پیش آزمون
- 06 = پس آزمون گروه گواه فاقد پیش آزمون

همان طور که در جدول شماره ۳ نشان داده شده است به جزء مقدار t بین پس آزمون گروه آزمایشی بدون پیش آزمون و پیش آزمون گروه گواه واجد پیش آزمون و پس آزمون دختران در آزمایش کاهش عزت نفس که برابر با ۱/۸ می باشد و در سطح ۰/۰۵ آماری معنی دار نیست مابقی نسبتهای t در سطح ۰/۰۵ معنی دارند و مؤید فرضیه های تحقیق می باشند.

جدول شماره ۴ نیز بیانگر تفاوت موجود بین میانگینهای نمره های عزت نفس در گروههای آزمایشی و گواه دختر و پسر در آزمایشهای کاهش و افزایش عزت نفس می باشد. تمام مقادیر t به دست آمده در سطح ۰/۰۵ آماری معنی دارند و مؤید موقیت دستکاری آزمایشی هستند.

جدول ۴ - مقایسه میانگینهای نمره‌های عزت نفس گروههای آزمایشی و گواه دختر و پسر در آزمایش کاهش و افزایش عزت نفس.

مقدار t				جنسیت
	نوع مداخله			
0.5 > 0.6	02>04	02>01	افزایش عزت نفس	پسر
۲*	۲/۶۲*	۷/۴*		
۲/۷۷*	۲/۷۷*	۶/۰۶*	کاهش عزت نفس	دختر
۲/۸۱*	۲/۵۵*	۵/۷۱*	افزایش عزت نفس	
۳/۰۲*	۲/۳۷*	۷/۲۲*	کاهش عزت نفس	

* p < .05

بحث و نتیجه گیری

با توجه به تجزیه و تحلیل مربوط به چهار فرضیه این تحقیق، تحلیل داده‌های مربوط به فرضیه اول و سوم بیانگر آن است که در اثر افزایش عزت نفس، عملکرد آزمودنیهای پسر و دختر افزایش پیدا کرد. کورمن (۱۹۷۷) در این مورد اشاره می‌کند که افرادی که شایستگی خود دریافته (عزت نفس) بسیار داشته باشند به احتمال زیاد در انجام وظایف بیشتر موفق می‌گردند. نتایج تحقیق حاضر این پیش‌بینی را مورد تأیید قرار داده است. نتایج این پژوهش با یافته‌های بسیاری از پژوهش‌های مربوط به این موضوع که در بخش بازنگری پیشینه مطرح شد هماهنگی دارد. بدین سان، اهمیت ایجاد عزت نفس در مردم روشن می‌شود. یکی از طرق ایجاد عزت نفس، تکریم افراد و توجه به شخصیت آنهاست. فردی در جامعه که به قدر کافی مورد احترام واقع شود، علاوه بر مزایای دیگر از عملکرد بالایی نیز برخوردار خواهد بود. همچنین اگر نظرات و ارزش‌های انسان توسط افرادی که در زندگی او مهم تلقی می‌شوند، پذیرفته گردد، عزت نفس او بالا خواهد رفت. افراد در سنین بالاتر نیز به پذیرفته شدن و احترام از سوی دیگران نیازمندند. در

یک بخش از پژوهش حاضر، عزت نفس آزمودنیها به علت دریافت پسخوراند مثبت در رابطه با شخصیت آنان افزایش یافت. این افراد عملکرد خود را بهبود بخشیدند تا به حصول تاییجی هماهنگ با اعتقادات خویش در باره خودشان نائل آیند. تحلیل نتایج مربوط به فرضیه‌های شماره ۲ و ۴ نیز نشان داد که عملکرد آزمودنیهایی که عزت نفس آنها در اثر مداخله آزمایشی کاهش یافته بود کاهش پیدا کرد. این کاهش برای هر دو گروه (دختر و پسر) صادق بود. بدین ترتیب، معلوم می‌شود که موقیت یا عدم موقیت انسان در کارها تا اندازه‌ای منوط به نوع نگرشهای او در مورد خودش است. می‌توان گفت که انسان برانگیخته می‌شود تا در سطحی هماهنگ با آگاهی خویش از قابلیتها ادراک شده خود و با توجه به تکلیفی که با آن روبرو است به کار بپردازد. اگر افراد شناختهای منفی از خود داشته باشند نیاز به بازدههای منفی دارند تا به نتیجه هماهنگ نائل آیند. بر عکس افرادی که شناختهای مثبتی از خود دارند باید عملکرد بالایی داشته باشند تا هماهنگی شناختی برای آنان حاصل شود.

منابع

- Adams, J.S. (1965). Inequality in social exchange. in L. Berkowitz (ed.), Advances in Experimental Social Psychology, Vol. 2. New York: Academic Press, 267-299.
- Aronson, Elliot and J. Merrill Carlsmith. (1952). Performance expectancy as a determinant of actual performance. Journal of Abnormal and Social psychology, Vol. 65, No. 3, 178-182.
- Aronson Elliot and David R. Mettee. (1958). Dishonest behavior as a function of different levels of self - esteem. Journal of Personality and Social Psychology, Vol. 9, No. 2, 121-127.
- Bramel, (1977). Self - concept and self - esteem. Another perspective. Jougnal of Psyhology in School. Vol. 14. No. 30.
- Brookover, W.B., and Thomas, S. (1963-64). Self - concept of ability and school achievement. Sociology of Education, 37, 27-28.
- Calhoun, C., Warren, P. & Kurfiss J.A. (1976). Comparison of the self - concept and self - esteem of black and white boy scouts. Clearning - House, Vol. 50, 131-133.
- Campbell. D.T. & Stanley, J.C. (1963). Experimental and quasi - experimental designs for research, Chicago: Rand McNally.
- Campbell, J.D.: Chew, B. & Scratchley, L.S.(1991, Sep.). Cognitive and emotional reactions to daily events: the effects of self - esteem and self - complexity. Journal of Personality, Vol 59(3), 473-505.
- Coopersmith. S.A.,(1959). Method for determining types of self - esteem. Journal of Ahnormal and Social Psychology, Vol, 59, 87-94.

Denmak, F. and Guttentag. M.(1967). Dissonance in the self - concepts and educational concepts of college and non - college oriented women. *Journal of Counseling Psychology*, 14, 113-115.

Dipboy, R.H. Zullowski. W.H. Dewhirts H.D. and Arvey, R.D.(1978). Self - esteem as a moderator of the relationship between scientific interest and the job satisfaction of physicists and engineers. *Journal of Applied Psychology*, Vol. 63, No. 3, 289-294.

Festinger, L.(1957). A theory of cognitive dissonace. Evanston, ill: Row, peterson.

Festinger. L. (1959). Theory of social comparison processes. *Human Relations*, 7. 117-140.

Finkelman. J. (1969). Unpublished paper, New York University.

Greenhaus, J.H., Badin, I.J.(1974). self - esteem, Performance, and satisfaction. *Journal of Applied Psychology*, Vol. 59, No. 6, 722-726.

Korman, Abraham. K. (1968). Task success, task popularity and self - esteem as influences on task liking. *Journal of Applied Psychology*, Vol. 52: No, 6. 484-490.

Korman, Abraham. K. (1969). self - esteen as a moderator in vocational choice. *Journal of Applied psychology*, Vol. 53, No.3, 188-192.

Korman. Abraham. K. (1977). *Organizational behavior*. New Jersey: prentice - Hall.

Shaw, M.C.(1968). Underachievement: useful construct or misleading illusion, *Psychology in the Schools*. 5, 41-46.

Tang. T.L. & Sarsfield - Baldwin, L. (1991, Jul.). The effects of self - esteem, task label, and performance feedback on goal setting, certainty, and attribution. *Journal of Psychology*. Vol 125(4). 413-418.

Tang, T.L. & Sarsfield - Baldwin, Linda.(1991, Aug). The effects of self-esteem, task label, and performance feedback on task Liking and intrinsic motivation. *Journal of Social Psychology* Vol 131(4). 567-572.

شکرکن، حسین. احساس نابرابری و اثرات آن در دنیای کار، مجله تربیتی جندی شاپور، سال دوم، شماره دوم، ۱۳۵۳.